

Gazeta de Voinești

Investim în viitorul copiilor noștri!

Dragii mei,

Au trecut 2 ani (jumătate din mandatul meu de primar) de când m-ați ales să conduc destinul localității noastre. Este motivul pentru care am decis să vă pun la curent cu modul în care Primăria și Consiliul Local s-au implicat pentru crearea de condiții moderne pentru desfășurarea activităților școlare.

I. Învățământul liceal

În anul 2007, Grupul Școlar Agricol Voinești a fost prins într-un amplu proiect de modernizare și extindere prin fonduri alocate de Guvernul României. Proiectul, în valoare de 2.700.000 lei, a demarat în vara anului 2007. Până la finele anului 2009, s-au executat lucrări de consolidare, s-a turnat placa la primul etaj, a fost ridicat încă un etaj și s-a turnat placa la etajul doi. De asemenea, s-a construit și dotat atelierul mecanic (lucrare finalizată). Spre finele anului 2009, din lipsă de fonduri, constructorul a refuzat să mai continue lucrarea, până la alocarea de noi fonduri din partea Guvernului României (aproximativ 1.300.000 lei necesari pentru finalizarea investiției).

În urma discuțiilor purtate în calitate de primar cu doamna inspector general Manolescu Elena și cu reprezentantul firmei "Dâmbovița Construcții", în această vară se vor relua lucrările la acest proiect. Sperăm ca, la începutul anului școlar 2010-2011, elevii de liceu să-și poată desfășura orele de curs în condiții moderne.

II. Învățământ primar și gimnazial

La preluarea mandatului de primar al comunei Voinești, am început lucrări de modernizare la Școala cu clasele I-IV Gemenea Brătulești. Cu eforturi deosebite, acest proiect a fost finalizat în data de 14.09.2009, elevii beneficiind acum de o școală modernă, cu toate condițiile necesare pentru desfășurarea orelor de curs. În această lună, au fost finalizate și lucrările de modernizare a Scolii cu clasele I-VIII din satul Suduleni (două corpuri), care a fost dotată cu instalație de încălzire centrală (combustibil solid), precum și cu un grup sanitar modern.

În anul 2009, am schimbat în totalitate tâmplăria de la Școala cu clasele I-IV Izvoarele, iar în această vară vom dota școala cu instalație de încălzire centrală pe bază de combustibil solid.

În iulie 2008, Școala Generală Voinești a beneficiat de finanțare de la Guvernul României

pentru modernizare și extindere. Lucrările au fost efectuate în linie continuă de-a lungul anului 2009, însă acum, din lipsă de fonduri, Inspectoratul Școlar Dâmbovița a hotărât sistarea investiției. Prin demersurile întreprinse, am reușit să repun în mișcare lucrările, cu promisiunea fermă din partea constructorului, că vor fi finalizate până la începerea noului an școlar.

Din păcate, din septembrie 2010, din cauza numărului mic de copii, doar 14, se va desființa școala din satul Manga. Elevii urmează să fie transportați cu un microbuz la Școala cu clasele I-VIII Suduleni. Dacă în următorii ani, numărul de copii de la Manga va crește măcar la 25, școala din sat se va redeschide. Prin intermediul "Gazetei de Voinești", vă informez că în localul școlii de la Manga se va amenaja un cabinet medical pentru medicul de familie Mihaela Motoiu. Restul săliilor de curs vor intra în conservare.

(continuare în pagina 2)

Investim în viitorul copiilor noștri!

(continuare din pagina 1)

În această vară, vor fi refăcute gardurile împrejmuitoare ale următoarelor unități de învățământ: Școala cu clasele V-VIII Gemenea Brătulești, Școala Izvoare, Grădinița Suduleni și Grădinița Manga.

În 2011, vom aloca fonduri pentru modernizarea Școlii V-VIII Gemenea Bratulesti, respectiv pentru schimbarea tâmplăriei, realizarea instalației de încălzire

centrală și construirea unui grup sanitar modern.

III. Învățământ preșcolar

Și preșcolarii s-au bucurat de atenția administrației locale în acești ultimi doi ani. Am cumpărat covoare pentru grădinițele din Oncești și Gemenea Brătulești, am schimbat tâmplăria la Grădinița Voinești, iar pentru Izvoare și Manga am achiziționat jucării.

Îmi doresc din suflet ca

procesul de învățământ să se desfășoare pe teritoriul comunei Voinești în condiții civilizate, moderne. Nu vreau să existe diferențe majore față de dotările oferite de unitățile de învățământ de la oraș. În final, alături de dascăli, le doresc tuturor copiilor din Voinești să aibe parte de o vacanță mare cu bucurii, cu numeroase momente de neuitat, pentru că, din toamnă, singura lor grijă va fi "Măria sa cartea".

*Al dumneavoastră primar,
Dănuț Gabriel Sandu*

PREMIANȚII COMUNEI VOINEȘTI

Anul Școlar 2009 – 2010

Clasele V-VIII

Școala generală Voinești

CLASA a V-a

NICOLAE ANDRUTA GABRIELA
MILESCU ALEXANDRA MARIA
PARALUTA ANDREI TEODOR

- premiul I
- premiul II
- premiul III

CLASA a VI-a

ZMARANDESCU SABRINA ANDREEA
MORARU ALIN GEORGIAN
VOICULESCU ION DANIEL

- premiul I
- premiul II
- premiul III

CLASA a VII-a

PREDA AMANDA TEODORA
STOICA ANCUTA DIANA
POPA ANA ELENA

- premiul I
- premiul II
- premiul III

CLASA a VIII-a

COMAN SORIN ALEXANDRU
DINA BOGDAN
ONEA LUIZA ELENA
ONEA ANA MARIA

- premiul I
- premiul II
- premiul II
- premiul II

Școala generală Suduleni

CLASA a V-a

VASILE ALEXANDRU
SAVU ANCUTA
SAVU ANDREEA

- premiul I
- premiul II
- premiul III

CLASA a VI-a

MATEI BIANCA
DINCA SIMONA
MIRITOIU IONUT
RADULESCU VALENTIN

- premiul I
- premiul II
- premiul II
- premiul III

CLASA a VII-a

IORDACHE DRAGOS
CARSTIAN ALINA
BRATU ANDREI

- premiul I
- premiul II
- premiul III

CLASA a VIII-a

TANASE ANA DORIS
BUCUR MIHAELA
CIUREZU CRENGUTA
CIOMAG ADRIAN

- premiul I
- premiul II
- premiul II
- premiul III

Scoala generala Gemenea

CLASA a V-a

DOJANA GEORGE
BENGA IULIA
CARSTEA ANA MARIA
STAN ADRIAN
BALDES ELIZA
PETCULESCU OANA
ONCESCU LAURENTIU
NECULAE REMUS

- premiul I
- premiul II
- premiul II
- premiul II
- premiul II
- premiul III
- premiul III
- premiul III

CLASA a VI-a

COMAN DANIEL
TUTEALCA IONUT

- premiul I
- premiul II

Excursie de la Poarta Sărutului la Porțile de Fier

Scoala Voinești este una dintre puținele școli care scrie, cu penița de aur, amintiri de neuitat în mintea fiecărui elev. În fiecare an, la școala noastră, vacanța de primăvară este un moment mult așteptat. Nu pentru zilele în care te poți trezi la orice oră vrei, ci pentru minunatele excursii organizate cu plăcere, responsabilitate și chiar nerăbdare de către domnul profesor de geografie Savu Teodor. Neobosit, acesta păstrează vie tradiția școlii, iar la sfârșitul celor patru ani de gimnaziu, elevii sunt mândri de faptul că au vizitat magnificele locuri din România, opere ale naturii sau ale oamenilor.

Anul acesta, excursia a avut ca scop vizitarea Banatului și a Olteniei. Un ultim salut către părinții noștri înainte de plecare, o ultimă rugămintă din partea lor de a nu uita sfaturile date și, gata, nu mai auzeam decât vocile entuziasmate care strigau: "Să înceapă excursia"!!!!

Pe parcursul celor patru zile, am vizitat o multitudine de obiective turistice, printre care mai multe mănăstiri, precum Govora (singurul loc din țară în care Maica Domnului

a fost pictată având aripi și sfânt acoperământ) sau Tismana (cu o istorie seculară, datând de mai mult de 500 de ani). Fiecare așezământ monahal este înconjurat de propriile legende captivante, pe care le-am ascultat cu entuziasm și pe care nu le vom uita vreodată. Dar, așa cum ne-am obișnuit deja, natura nu a încetat să ne uimească și ne-a purtat încă o dată în splendoarea ei, prin vizitarea Peșterii Muierilor. Acolo am fost cu toții impresionați de coloniile de lilieci, mamifere zburătoare care nu păreau deloc deranjate de prezența noastră, dar și de formațiunile din calcar, care păreau a fi sculptate de un maestru. Și, vorbind despre sculptori remarcabili, am ajuns la Constatin Brâncuși, cel mai mare artist plastic contemporan. Câteva dintre operele sale (Poarta Sărutului, Masa Tăcerii, Aleea Scaunelor și Coloana Infinitului) reprezintă monumente create în aer liber, la Târgu Jiu, și evident au fost incluse în traseul nostru.

Și, totuși, cea mai frumoasă amintire legată de această excursie rămâne plimbarea cu vapoarașul în Defileul Dunării, locul în care fluviul

străbate cea mai îngustă și grandioasă zonă a parcursului său. Defileul este împărțit în Cazanele Mici și Cazanele Mari, iar pe parcursul acestei călătorii am admirat și chipul lui Decebal sculptat în stâncă, dar și Tabula Traiana, construită de romani pentru a comemora reușita lor de a traversa Dunărea.

Pe parcursul excursiei am vizitat și alte obiective interesante: Hidrocentrala de la Porțile de Fier, Muzeul Golești, Băile Herculane, Muzeul Porților de Fier, orașele Craiova și Drobeta Turnu-Severin, etc.

Din păcate însă, timpul a trecut atât de repede! Mi-aș fi dorit ca fiecare minut să dureze de zece ori mai mult, dar nu puteam face nimic... Finalul excursiei este întotdeauna trist... Și, totuși, trebuie să ne amintim că suntem norocoși că avem un profesor de geografie care nu a uitat niciodată de entuziasmul copilăriei, căruia trebuie să îi mulțumim pentru toate aceste momente de neuitat!

*Preda Amanda
clasa a VII-a*

PREMIANȚII COMUNEI VOINEȘTI

(continuare din pagina 2)

DESPA ANDREEA
BUCURA RAZVAN
VASILE FLORENTINA
COCA ANDREEA
TOADER SILVIU

- premiul II
- premiul II
- premiul II
- premiul III
- premiul III

CLASA a VII-a

NEDELICU IONUT
ANDREESCU ADINA
STOICA ANDREEA

- premiul I
- premiul I
- premiul I

NECULA EDUARD
STOICA SAVU ELENA
PRODAN GEORGIAN
BARBU ALINA
ONCESCU VLADUT
STROE DIANA

- premiul II
- premiul II
- premiul II
- premiul III
- premiul III
- premiul III

CLASA a VIII-a

TOADER DENISA
IANCU FLORENTINA
DARSTARU ADINA
DANCIU ADINA

- premiul I
- premiul I
- premiul III
- premiul III

SĂ PRIVIM SPRE VIITOR, DAR SĂ NU UITĂM CEEA CE A FOST...

Moșul Nicolae Andreescu din Gemenea spunea: "Ne-am pomenit cu pomi, din bătrâni, cu soiuri care mai sunt și azi – așa ca niște mărturii, dar care se duc. În trecut nu erau livezi încheiate, pomii erau presărați prin fânețe, pe toate drumurile, prin toate grădinile... De pe la anul 1850, fiindcă la vale și mai ales la București cererea de țuică era mare, livezile de prun s-au întins pe tot dealul. De la noi, de aici, de la Gemenea, unde se spunea că se face cea mai bună țuică, porneau spre București care cu boi încărcate cu butii. Făceam o săptămână dus-întors. Unde ajungeau dejugau, dau de mâncare la boi, puneau crăcana cu ceaul de mămăligă, se îndestulau oamenii și vitele și iar porneau. Pe la 1910, a început să se răspândească un nou fel de cultură, mai sistematică, sub influența unor pomicultori luminați, plantată în rânduri cu soiuri mai valoroase. De când a venit ICAR-ul cu binefacerile științei, s-a perfecționat totul, iar livezile noastre au început să fie apărate prin stropiri. A fost pe Valea noastră un noroc. Astăzi pleacă de aici spre vânzare, nu zeci de căruțe, ci zeci de vagoane de fructe", iar noi, cei de azi, putem spune mii de vagoane cu fructe. Dar ICAR-ul de atunci, mai târziu Stațiunea Experimentală Pomicolă Voinești, apoi Stațiunea de Cercetare pentru Pomicultură Voinești, iar actualmente Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare Pomicolă Voinești a avut misiunea de a fi adus în popor rodul bogat al învățăturii, combătând practicile vechi, îmbătrânite, prejudecățile și neștiința, prin organizarea de loturi demonstrative la producători, prin instruirea și școlarizarea pomicultorilor și mai ales prin producerea de material săditor rezistent care să confere protecție sporită la atacul bolilor și insectelor dăunătoare și, nu în ultimul rând, productivitate mare a pomilor și calitate notabilă a fructelor.

În decursul timpului, la Stațiunea de Cercetare Pomicolă Voinești, genii de pomicultori au investigat prin cercetări de amploare pentru identificări de elită, verificări comparative, inclusiv pe portaltoi vegetativ de mică vigoare – în cazul mărilor și mai cu seamă asupra rezistenței la bolile păgubitoare prezente în pomicultură, creând soiuri competitive, cu cărți de vizită, care au concurat și ocupat poziții fruntașe în top-ul european. Este drept că Jonathanul - deși este soi străin - și-a găsit pe Valea Dâmboviței locul ce-i trebuia, ca la el acasă, în America, sau poate chiar mai bine sau "Frumosul de Voinești", "Generosul", "Voinea", "Ciprian", etc sau soiurile de pere "Euras", "Corina", "Orizont", etc sau soiurile ameliorate "Untoasa de Basc", "Cordon", prune – "Record" n-au putut detrona pozițiile din top ale Italiei, Spaniei, Franței, Poloniei, dar fără ele și fără Stațiunea de Cercetare care a dat progresul pomiculturii tradiționale voineștene nu ar fi putut fi posibil, pomicultura devenind cu totul alta. Azi, în cazul integrării europene, aflându-ne într-o mare competiție, pomicultura nu mai este o amatorie, o afacere simplă, derizorie și ca atare nu mai pot fi admise compromisuri nici de ordin tehnic, nici organizatoric, nici economic și mai ales managerial. Revenind la trecut, dacă în anul 1951 – Stațiunea Experimentală Voinești deținea ca patrimoniu o suprafață comasată de 113,24 ha ce provenea de la fostul Ocol Agricol Voinești, de la fostul GAS Voinești și de la locuitorii cărora li s-au atribuit teren sau au renunțat la terenuri în folosul statului, în urma comasărilor de terenuri prin decrete și legi speciale s-au adăugat alte suprafețe, astfel că în anul 1990, Stațiunea deținea o suprafață totală de 584,47 ha teren agricol și neagricol, suprafață ce a fost menținută până în anul 2000. La acest moment, din suprafața totală

a SCPP Voinești a fost predată Comisiilor locale de fond funciar Bărbulețu, Cândesti, Mănești, Tătărani și Voinești o suprafață de 470, 07 ha pentru atribuirea acestora persoanelor cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate, în temeiul legilor fondului funciar, la dispoziția SCPP Voinești rămânând 114,40 ha (pe teritoriul comunei Voinești), adică domeniu public al statului (prevăzut în Legea 290/2002, ulterior în Legea 45/2009). Deci, pe bună dreptate, terenul a fost al vechilor proprietari, nu al statului, iar legile retrocedării, ale revenirii la situația anterioară au dat o șansă recuperării fostelor proprietăți de dinainte de naționalizare. În acest sens, obligativitatea aplicării legislației în materia fondului funciar a revenit Comisiilor locale de fond funciar și Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Dâmbovița.

Pe de altă parte, tot legea (Legea proprietății publice) precizează că terenurile aflate în domeniul public al statului sunt inalienabile, imprescriptibile, insesizabile. Astfel că, pentru executarea unor hotărâri judecătorești definitive, irevocabile și executorii care reconstituie dreptul de proprietate foștilor proprietari pe vechile amplasamente, aflate acum în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului – concesionate Stațiunii de Cercetare și Dezvoltare Pomicolă Voinești, care nu se află la dispoziția Comisiei locale de fond funciar, prin protocoale de predare-primire, devine pentru această Comisie un lucru imposibil, o învârtire în cerc vicios, ce se încheie tot în instanța de judecată, fie pe latura penală, fie pe latura civilă, cu despăgubiri.

(continuare în pagina 5)

Arc peste timp

Sâmbătă, 12 iunie 2010, absolvenții clasei a XII-a B, promoția 1986-1990 a Liceului Agroindustrial Voinești, s-au revăzut după 20 de ani de la absolvire. O întâlnire plină de emoții și de amintiri, de bucuria revederii după mult timp. O întâlnire a retrăirii emoțiilor de elevi, în locul unde am petrecut cei mai frumoși ani ai adolescenței. Au răspuns prezent și o parte dintre profesorii generației, curioși să vadă ce s-a întâmplat peste ani cu elevii lor și cum au reușit în viață copiii cărora au încercat să le îndrume pașii pe drumul cel mai bun.

La orele 17 ne-am regăsit în fața Primăriei Voinești, vis-a-vis de liceu, foști elevi și profesori, redescoperind cu plăcere chipuri dragi, ieri adolescenți, astăzi oameni maturi, pe care viața i-a călîit. Emoția s-a transformat în mahnire, liceul de altădată era acum în renovare, căutam printre ziduri să localizăm sălile de clasă, nu putea avea loc o revedere în bătrânul liceu, motiv pentru care ora de dirigenție s-a ținut în sala de festivități a primăriei. Oricât de primitoare era sala și oricât de mult s-a străduit domnul primar să ne facă să ne simțim bine, nu regăseam nimic din ceea ce doream să revedem.

Domnul profesor Cojocaru Adrian – dirigențele clasei a făcut

apelul clasei după vechiul catalog, toți cei care au reușit să vină la întâlnire răspunzând „prezent” cu emoție. Fiecare s-a prezentat pe sine, cu realizările, împlinirile și amintirile pe care le păstrează în suflet din timpul anilor de liceu. Au fost amintiți cu recunoștință profesorii care s-au mutat la cele veșnice, ca și colegul (Lazar Lucian) plecat prematur dintre noi. A luat cuvântul cu emoție dl. prof. Cojocaru Adrian, amintind, în calitate de dirigențe, momentele frumoase de pe parcursul celor patru ani de liceu, exprimându-și satisfacția realizării celor prezenți, ca un semn al strădaniilor deosebite ale dascălilor

acestei școli pentru generația care astăzi aniversează 20 de ani de la absolvire. Au mai luat cuvântul d-na prof. Balcan Anisoara (chimie), dl. prof. Balcan Gheorghe (ed. fizică), d-na prof. Nutescu Niculina (biologie), dl. prof. Dinu Ion (geografie). Spre amintirea mai multor momente frumoase de acum 20 de ani și ca o promisiune a unei revederi viitoare, întâlnirea a fost immortalizată fotografic, după care a urmat masa festivă, prilej de multă bucurie și voie bună. Toți cei prezenți ne-am exprimat dorința unor viitoare întâlniri, ca semn al legăturii sufletesti puternice ce ne apropie și după atâția ani de la absolvirea liceului.

SĂ PRIVIM SPRE VIITOR, DAR SĂ NU UITĂM CEEA CE A FOST...

(continuare din pagina 4)

Este tragic faptul că exponenți ai cercetătorilor care și-au desfășurat activitatea sau încă își mai desfășoară activitatea în cercetare, în cadrul SCDP Voinești, cu lacrimi în ochi, roagă comisia să salveze munca de cercetare și potențialul genetic din plantațiile strict necesare activității de cercetare: pentru stabilire de soiuri, pentru verificare a

comportamentului biologic, pentru selecție de soiuri cu rezistență genetică, pentru ameliorare, pentru comparație cu sisteme moderne de cultură, pentru verificarea compatibilităților și selecțiilor de măr, pentru testare tehnologică a produselor fitosanitare și mai ales a colecțiilor naționale. Și atunci ne întrebăm: privim în viitor și lăsăm deoparte trecutul sau păstrăm trecutul și nu vedem viitorul?

Dar cum pe lume “nu există decât un singur lucru statornic și anume schimbarea”, cu orice risc toți trebuie să ne asumăm schimbarea, să fim capabili să ne adaptăm noilor condiții, să nu ne împotrivim progresului, pentru că, încadrându-ne spre progres, spre evoluție, nu înseamnă decât înțelepciune, iar drumul acesta cu piedici și cu greutate trebuie parcurs.

Ec. Otilia Popescu

CULTURA, ÎN PERICOL!

Recent, am aflat că în comuna Voinești există o gazetă în care sunt prezentate diverse evenimente. Am descoperit în numărul 11 al revistei "Gazeta de Voinești" un articol intitulat "Amintiri de dincolo de eternitate" scris de către Sorin Popescu în stil "Creangă din Burlănești" în care este profanată imaginea profesorului și școala pe care acesta o reprezintă. Incerc să comentez acest articol și vreau să atrag atenția celor care scriu să se documenteze, să se gândească bine dacă sunt ei în măsură să judece. Articolul lui Sorin Popescu începe cu: "Profesorii ar trebui să treacă de ipostaza în care s-ar afla ca "obecte" de răs ale elevilor. Nu-mi voi critica foștii profesori, oricât de absurd vor fi fost unele atitudini ale dumnealor!". Nu e greu de observat incoerența în exprimare și chiar pierderea subiectului discuției întrucât mai mult de două treimi din articol sunt dedicate de către autor criticării fostului său diriginte, Ionel Dumitrescu, iar încheierea se face astfel: "Că unii au fost "honiamales", cât erau copii, mai treacă-meargă, dar ca să devii honiamal ca profesor este un statut al prostăvăniei jalnice". Articolul menționează și alte nume cum ar fi: doamna învățătoare Angela Rădulescu, "o femeie de o frumusețe izbitoare, fulgerătoare, paralizantă" sau, citez, "d-l Andrei Ovidiu, profesori precum d-l Nicu Pisica, Petre Negoiescu și alți câțiva trecuți deja în eternitatea amintirilor mele". Cu ce or fi greșit profesorii lui de nu le dă pace nici dincolo de mormânt? Trăim în România și poate nu toată lumea știe limba engleză sau ce înseamnă teenager (la plural teenagers) nu "teenager-si" așa cum scrie autorul articolului incriminat. Ne amintim cu toții cum se desparte în silabe un cuvânt în limba română (în articol am văzut scris "personalitățile"), care e diferența între "să fii citit" și "să fi citit" - "Poate că bine ar fi fost ca d-l diriginte să fii citit ceva despre pedagogie..." - sau între "citi" și "citiți" - „Plecai la 14 ani de acasă, colindai o bună parte a globului, citi și aflai, de pilda că și Aristotel fuse profesor acum vreo 2400 de ani. Citi, doar de curiozitate, "Etica nicomahică" și „Ars poetica” și multe altele ale multor foști profesori”. Să nu uităm zicala: "somnul rațiunii naste monștri". Înainte de a "citi" filosofia, condiția fundamentală care trebuie îndeplinită este de a înțelege și a exprima corect sensul propozițiilor. Filosofii sau profesorii se răsucesc în mormânt negăsindu-si liniștea dacă ar auzi cum le

sunt interpretate "din curiozitate" ideile. Domnul Andrei Ovidiu (profesor de limba română) nu-și găsește liniștea în mormânt dacă ar citi articolul elevului Popescu în care acesta își bate joc de școală și de munca profesorilor. Un articol plin de greșeli gramaticale pentru care nu merită să fi promovat clasa. Cititorii vor să știe: au trecut în eternitate domniile profesori sau amintirile autorului sunt eterne? Au trecut în eternitate cunoștințele despre limba și gramatica limbii române?

Incerc să trag un semnal de alarmă în ceea ce privește sistemul de învățământ și importanța acestuia în dezvoltarea societății. Distrugerea unui simbol sau a unei idei înseamnă schimbarea cursului istoriei. Oameni incapabili de a gândi vor să iasă în evidență folosind ca scut numele unor filosofi fără a le înțelege ideile profanând istoria și valorile ei. Folosind versuri din melodii pe care nu le-au înțeles: "Teachers, leave the kids alone" (Profesori, lăsați copiii în pace!), că vor avea ei parte de "proper education" adică-telea de educația care le este necesară". (proper education = educație adecvată, demonstrată de către Sorin Popescu și greșelile lui gramaticale). Trebuie să gândesti de cel puțin două ori înainte de spune ceva și să analizezi cu atenție conținutul. De obicei "vorba zboară, scrisul rămâne". Frânturile de idei crează haos. Azi profităm de apariția Internetului și extinderea acestuia pentru îmbogățirea cunoștințelor însă rolul școlii și al profesorului este de a ne călăuzi și de a ne ajuta să găsim punctul de plecare, de a ordona frânturile de informație stabilind o direcție clară și formând o gândire clară. Este adevărat că au fost vremuri în care profesorii ne „ciupeau” pentru a ne trezi interesul pentru învățatură, profesorul de matematică ne marca din când în când "X" cu creta pe frunte indicând locul unde trebuie memorate formulele amintindu-ne că funcția capului este aceea de înțelege. Metodele pedagogice s-au schimbat, nu mai ciupim pe nimeni să se trezească, nu mai facem X-uri cu creta pe frunte și în lipsa semnelui de pe frunte nimeni nu mai știe că acolo este locul unde trebuie să fie cartea, formulele, gramatica, istoria sau conștiința națională. Cultura și educația sunt elementele care fac diferența între om și celelalte viețuitoare de pe pământ oferind lumea către evoluție. Bunul simț și respectul față de profesor și școală sunt

azi două noțiuni de domeniul trecutului. Distrugând valorile din trecut, mâine cineva poate alege un alt personaj din istorie și astfel unul câte unul oamenii mari dispar și trecutul este umplut cu mizerie.

Pentru cei tineri, care nu l-au cunoscut sau poate au auzit despre el de la părintii lor, profesorul Ionel Dumitrescu a trăit în perioada 1910-1996 și a intrat în istoria comunei Voinești ca fiind un om autoritar care a făcut cinste profesiei sale fiind unul dintre simbolurile școlii. În 1933 a venit ca invatator la școala din Căndesti Vale, în 1938 învățător la școala din Voinești, unde a fost apoi profesor și director, și de unde s-a pensionat în anul 1970. În decursul carierei (aproape 40 de ani de activitate ca profesor) a educat multe generații de locuitori ai comunei Voinești. Pe lângă educație, a mai făcut și mici acte caritabile, a fost director și membru fondator al casei de cultură (transformată recent în sediul Primăriei Comunei Voinești). Ionel Dumitrescu provine dintr-o familie numeroasă și poate nu mulți știu că bunicul lui (Răduță Dumitru) a fost postelnic pe vremea domnitorului Caragea, iar tatăl lui (Ioan R. Demetrescu) a fost și el profesor și scriitor, senator în 1919, autor al Monografiei Comunei Voinești precum și al altor numeroase cărți pe care la fiecare sfârșit de an le făcea cadou elevilor premianți. Să nu uităm jertfa fratelui bunicului meu lt. Constantin Dumitrescu, fost profesor și el, căzut la datorie în timpul Primului Război Mondial. Anul acesta Ionel Dumitrescu ar fi împlinit 100 de ani de la naștere sau 40 de ani de când s-a pensionat și 14 ani de la trecerea în neființă. Am fost foarte (neplăcut) surprins să constat că lumea și l-a amintit dar în loc de considerație, un elev slab la carte scrie un articol plin de greșeli gramaticale în care împrăstie noroi imaginea școlii și a unor oameni care au educat multe generații și care ar trebui să aibă un loc de cinste în comuna Voinești.

Astăzi autorul articolului incriminat, Sorin Popescu, încearcă prin "Amintiri de dincolo de eternitate" „NESTE BETE HONIAMALES...” să imite stilul marelui Ion Creangă, însă prin lipsa discernământului transformă imaginea profesorului, fără dreptul la replică, în ceva de gen "Pedagog de școală nouă", dovedind prin articolul său că nu știe "ce iaste grămăkica". Articolul despre care am discutat este o parodie care asasinază cultura și valorile ei.

(continuare în pagina 8)

ANUNȚ

S-a deschis frizeria "La Costică Moldoveanu", în satul Oncești, strada Școlii nr 51 (la 100 de metri de Drumul Național 72A, în actualul sediu al Obștei Gemenea Grui).

Program: zilnic între 6,30 – 18,30.

Vă așteptăm!

CA SĂ TRĂIASCĂ, OMUL TREBUIE SĂ MAI ȘI MĂNÂNCE!

În această țară, care are cele mai fertile terenuri din Europa, se recunoaște oficial că 10 milioane – Da, ați reținut bine! - 10 milioane de cetățeni trăiesc mult sub pragul limită al sărăciei.

Dacă înainte de 1989 eram indignați de alimentația pe bază de cartelă și detestam așa-numitele circuri ale foamei, acum mâncarea se găsește cu prisosință, dar aproape o jumătate din populația țării înghite în sec și se satură doar privind marfa expusă în galantare. Că de cumpărat nu le permite buzunarul. Până și fasolea uscată și peștele, până mai ieri hrana amărâtului, au ajuns un lux, ceea ce înseamnă că situația a scăpat de sub control.

La o analiză sumară a evoluției agriculturii în ultimii 20 de ani, fără pretenția de a avea expertiza analiștilor în domeniu, ajungem la concluzia că românii sunt adeseori proprii lor dușmani. Poate așa se justifică deciziile luate în domeniul agriculturii în perioada sus menționată: - îndestularea unei duzine de „descurcăreți iuți de mână” prin distrugerea și lichidarea unităților cooperatiste și de stat, în loc ca baza materială a acestora să fie protejată și transformată în societăți comerciale avându-i ca acționari pe cei care au trădit o viață la edificarea lor; - prin modificările succesive ale Legii

fondului funciar în funcție de interesul momentului, deținem recordul european în ceea ce privește fărâmitarea proprietății. În consecință, cu toate că deținem o suprafață a căruia potențial ar putea hrăni peste 80 de milioane de oameni, importăm 60-70% din hrana zilnică;

- lipsa sprijinului financiar judicios direcționat, slaba capacitate de absorbție a fondurilor europene destinate dezvoltării agriculturii;

- distrugerea a peste 70% din patrimoniul pomicol național.

Și cum un rău nu vine niciodată singur, am reușit „performanța” de a distruge, în mare parte, fabricile de procesare a produselor agricole și a lichida uzinele producătoare de mașini și utilaje agricole. Aceste „strategii” și multe altele asemănătoare au produs armate de șomeri, subdezvoltare și deficite bugetare enorme. Avem legi care nu se aplică sau sunt inaplicabile. Am avea de muncă în țară, dar ne lipsește motivația implicării, sperăm în sprijin extern. Cele mai sus arătate sunt adevăruri la vedere, banal și dureros de cunoscut. Guvernării vorbesc de reducerea subvențiilor bugetare, care pentru agricultură coincide cu scoaterea în afara circuitului economic a milioane de mici producători. Subvențiile în pomicultură au fost foarte mici în comparație cu alte sectoare ale

agriculturii. Iată ultima subvenție: Se acordă motorină subvenționată și pentru pomicultură, 130 1 motorină anual pentru un hectar cultivat cu pomi. Valoarea subvenției este în jur de 1,1 lei/ litru, deci, pe hectar aproximativ 150 lei. Numai că pentru a putea fi beneficiar al acestei subvenții este obligatoriu să fi P.F.A (Persoană fizică autorizată), L.I. (întreprindere individuală), Asociație familială și vei plăti la FISC în jur de 1200 lei (impozit anual la norma de venit). Făcând un calcul simplu dacă un pomicultor are 2 ha (media pe comună), el va plăti anual în jur de 2000 lei (impozit, plus deplasările la A.P.I.A) și va încasa în jur de 300 lei subvenție la motorină!? Mulțumim domnilor guvernanți pentru grija deosebită manifestată față de acest sector!

După toate acestea, pomicultorii din Voinești sunt siguri că nu vor depune armele. Credința noastră, pasiunea pentru pomi vor face ca Bazinul Pomicol Voinești să rămână EMBLEMA MĂRULUI ROMÂNESC.

După atâtea zile cu ploi și furtuni, sunt siguri că va străluci soarele în această zonă!

*ing. Ion Oprea,
președinte Asociația Pomicultorilor
Dâmbovițeni*

DIN REGISTRELE STĂRII CIVILE

20.05 - 20.06 2010

NAȘTERI

1. Bonfante Aida

Îi urăm viață lungă!

DECESE

1. Stana Vasile
2. Tincescu Ioan

3. Andreescu Aurel-
Alexandru

Dumnezeu să-l odihnească!

NOUTĂȚI PRIVIND SALUBRIZAREA

Si în acest număr al "Gazetei de Voinești", aduc în discuție o problemă de interes local: modul de colectare a gunoiului menajer.

Așadar, după cum v-am informat și cu alte ocazii, la propunerea Executivului și cu acordul Consiliului Local Voinești, din ianuarie 2009 până în prezent, gunoiul menajer a fost colectat întâi de către o firmă de specialitate, iar apoi de angajații Primăriei Voinești, fără ca dumneavoastră să achitați vreo taxă pentru acest serviciu.

Începând cu luna ianuarie 2010, s-a vehiculat zvonul că toate serviciile de colectare, transport și depozitare vor fi efectuate de către un operator unic, prin derularea programului ISPA, program european care se desfășoară numai în județul Dâmbovița. În urma discuțiilor purtate la nivelul Consiliului Județean, cât și la nivelul Consiliului Local Voinești, cu toate încercările de a respinge programul, inițiate de conducerea Primăriei Voinești, s-a ajuns totuși la punerea în aplicare a acestui proiect.

Prin urmare, începând cu data de 01 iulie 2010, toate gunoaiile menajere vor fi ridicate de către mașinile firmei Supercom SA București, operatorul unic desemnat pentru județul Dâmbovița.

Nu ar fi fost niciodată schimbare dacă nu intervenea factorul financiar. Fiecare gospodărie de pe teritoriul

comunei Voinești va încheia contract de prestări servicii cu această firmă și va achita o taxă lunară de 16 lei, indiferent de numărul de membri ai familiei. În acest sens, am primit 1438 de europubele a câte 120 de litri, care vor fi predate către fiecare gospodărie, urmând ca gunoiul să fie colectat în fiecare zi de joi din toate satele comunei noastre. Taxa de ridicare a gunoiului, denumită și "taxa de habitat" va fi încasată de către casierii Primăriei Voinești, iar banii vor fi predați către firma prestatoare în fiecare lună. Persoanele juridice (firmele) care își desfășoară activitatea pe teritoriul comunei noastre vor încheia contracte separate cu firma de salubritate, iar banii vor fi achitați direct casierilor firmei respective.

Începând cu data de 21 iunie, am început să distribuim europubelele. Odată cu primirea acestora, aveți obligația de a achita o parte din bani, urmând ca până la sfârșitul anului să achitați integral taxa de habitat. Atâta vreme cât taxa este obligatorie, fiind instituită prin hotărâre de Consiliu Județean, nu ne putem împotrivi. Nici nu putem lua o altă decizie. Renunțarea la asocierea pentru programul ISPA ar duce la o penalizare greu de suportat pentru bugetul Consiliului Local Voinești. Din aceste motive, vă rugăm să înțelegeți situația creată și să acordați tot sprijinul acestui demers, dat fiind

faptul că taxa de habitat va fi achitată pentru absolut toate gospodăriile din județul Dâmbovița, nu doar de către locuitorii comunei noastre. Sunt convins că și de această dată vor curge reclamațiile, întrebările și cuvintele grele adresate Primăriei și angajaților acesteia, dar ne vedem puși din nou în situația de a spune că "unde-i lege, nu-i tocmeală".

Pe de altă parte, având în vedere toate aceste precizări, considerăm că nu mai există niciun motiv pentru care gunoaiile să fie aruncate la întâmplare. Este normal să profiți la maximum de un serviciu pe care-l plătești. Vă atragem încă o dată atenția că gunoiul menajer nu înseamnă pământ, moloz, material de construcție, resturi vegetale (paie, frunze), substanțe toxice, petroliere, mobilier, etc. Pentru colectarea acestor deseuri, vă puteți adresa viceprimarului comunei Voinești la numărul de telefon 0723 142 662, spre a vă îndruma către firme autorizate.

În speranța că veți acorda tot sprijinul derularii în bune condiții a acestui program, nu-mi rămâne decât să vă mulțumesc pentru înțelegere și să vă doresc numai bine.

**Cu mult respect,
viceprimar Popa Claudiu**

CULTURA, ÎN PERICOL!

(continuare din pagina 6)

Sorin Popescu fură opera profesorului în încercarea de a ieși din anonim înlocuind imaginea acestuia cu o caricatură și atașând în loc fotografia proprie.

În fiecare zi vedem la televizor și în presă personaje importante care nu știu să vorbească limba română corect, vedem emisiuni cu conținut obscen și în care incultura este promovată. Și e păcat că emisiunile de acest gen se bucură de

audiență.

L-am cunoscut pe bunicul meu ca fiind un om calculat, lucid și coerent în exprimare, având un program de viață riguros pe care îl respecta cu strictete, un adevărat model pentru familie și societate, așa cum l-au cunoscut și toți cei pe care i-a învățat carte și pe care i-a ajutat să-și gasească drumul în viață.

Aștept opiniile celor care i-au fost elevi și care acum sunt profesori sau oameni realizați în viață.

Să ne mândrim cu străbunii

noștri și cu ce am realizat!

Cum putem promova imaginea comunei sau a țării dacă îi distrugem valorile?

"Nu exista pădure fără uscături!" Din păcate, pădurile sunt distruse sistematic și uscăciunea se întinde! Sper ca strămoșii noștri să reușească să se odihnească în pace!

ing. Mircea Dragos Dumitrescu